

DE POSTRIJDER DER PROVINCIË LIMBURG.

Men schrijft in te Tongerewij
H. Collée, uitgever en eigenaar
van dit blad.

DE **POSTRIJDER** verschijnt
s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven,
geld of aankondigingen moeten franco
gedaan worden aan den uitgever,
Groot Markt, te Tongeren.

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.

Een maal „ 3 „ „

Een blad afzonderlijk 10 centies.

De abonneminten zijn vooraf te
taalenbaar.

Aankondigingen : 15 centiemer
per drukregel.

Reclamen, wisselen en andere
artikelen, vooraf of binnen in het
blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

Welgevend Kiezingen

Morgen Zondag, om 3 1/2 ure, zal
in de groote zaal der Concordia de
eerste meeting der kiesperiode plaats
hebben.

De Heer Staatsminister Helleputte
en zijne medekandidaten zullen er
het woord voeren.

Van nu tot 2 Juni zullen, alle zondagen, onze volksgezinde kandidaten
van gemeente tot gemeente aan onze
eerlijke en werkzame bevolking het
katholiek programma bloot leggen,
programma dat onze achtere afge-
vaardigden altijd met overmoedige
lever verdedigd hebben en dat
aan ons land een tijdperk van onge-
hoorden voorspoed verschaft heeft.

Over 4 jaar, ter oorzaak van onze
jammerlijke verdeeldheid, gelukte
het aan een liberaal in de Kamer te
dringen. De katholieke partij van ons
arrondissement, alle persoonlijke
kwaliteiten van kant latende, besloot
zich tot eene regelmatig samenge-
stelde Associatie te wenden, ten ein-
de de kandidaten aan te duiden, even-
als de plaats welke zij op de lijst
zouden innemen.

Allen hebben zich getrouw aan
deze beslissingen onderworpen, en
wij zijn gelukkig en fier te kunnen
beslissen dat al onze vrienden onder
uitzondering, met de grootste
krachtadigheid werken om de gan-
sche katholieke lijst te doen zegelen.

Het arrondissement Tongeren-
Maaseyk zal zich niet in de plichte
rekenen vier katholieke volksvertegen-
woordigers naar de Kamer te sturen,
om aldus de meerderheid van het
Gouvernement te versterken.

Allen dus aan 't werk, zonder wan-
kelen ! Elkeen op zich zelve, elkeen
in zijnen werkring is sterker dan
hij meent. Allen moeten wij mede-
werken om in Juni aanstaande eene
schitterende overwinning te kunnen
viëren. Vier jaar lang is ons katho-
liek arrondissement door een liberaal
verteenwoordigd geworden.

Dit kan en dit mag niet meer zijn !

Vastgestelde Meetingen

voor de Welgevend Kiezingen van 2 Juni aanst.

Zondag 10 Maart om 3 1/2 ure, in
de Concordia, te Tongeren :
Opening van den kiesstrijd en voor-
stelling der kandidaten van Senaat
en Kamer.

Heer Staatsminister Helleputte,
zal er het woord voeren.

Zondag 17 Maart kanton Maaseyk
vergadering te Maaseyk.

Zondag 24 Maart, kanton Loon
om 10 uren te Alken
om 11 1/2 uren te Ulbeek
om 2 uren te Welleken
om 4 uren te Houppertingen
om 6 uren te Borgloon.

De diamanten van Cérisolles

15e vervolg

De beide anderen waren ervan overtuigd
dat weder Michu ging nu naar gang. Zij had niet
veel gezegd, toen ze behield had, dat ze goed
was opgesloten, want zij zocht werkelijk voor
een uitstekend maal, besproeid met een flesch
Goeden Bordeaux.

De jongedien brachten een alleaangenaem
avond door en prezen de goeds moeder
Michu om beurten het hardt.

Voordat Georges afscheid nam van zijn meisje,
sprak hij van haar toekomst.

— Uw vader is nu goed, zegde hij en zijn
gezond is maar een kwestie van tijd. Zondag
wij nu niet eens een beetje aan ons-geen geluk,
denken !

— Lieve Georges, antwoordde het meisje, ge-
weest hoeveel ik u in houd. Ik zou verter
niet waarom, maar ik ben bang dat een gevaar
was bedriegd en dat mijn vader, ... Die wond
is zoo weinig natuurlijk, dat ik bang ben ding
te hooren, die er mee in verband staan mis-
schen.

— Heb ik u niet gezegd. Jeanne, dat ik
niets van het verleden u's vaders wilde
hooren, ik heb alle u met u te maken en gij,
Jeanne, zijt mij niet, mijn toekomst het
vrouwe !

— O Georges, hoe innig goed doen mij die
woorden ! Hoe heerlijk licht mij de toekomst
aan uw zij !

Maandag 25 Maart,
om 10 1/2 uren te Marlinne
om 2 uren te Heers
om 1 uren te Viermael
om 6 uren te Cortessem.

Zondag 31 Maart, kanton Bilsen
meetingen te Bilsen, Eygenbilsen,
Groot-Spauwen en Veldwezelt.

Zondag 7 April, kanton Neerpelt,
om 11 uren te Overpelt
om 3 uren te Neerpelt
om 5 uren te Lille-S-Hubert
om 7 uren te Hamont.

Maandag 8 April, kanton Bree
en Peer,
om 10 uren te Lommel
om 2 1/2 uren te Peer
om 4 1/2 uren te Bree.

Zondag 14 April, kanton Mechelen,
om 11 uren te Lanaken
om 2 uren te Reckheim
om 1 uren te Mechelen
om 6 uren te Stockheim

Zondag 21 April, kanton Sichen
meetingen te Vijtingen, Sichen,
Eben-Emael, Bassenge en Rukkelingen.

De meetingen te geven van 21 April
tot 2 Juni zullen verder aangekon-
digd worden.

NIEUWE SCHOOLWET

We gelooven dat de nieuwe school-
wet verleden Zondag aangekondigd
door hoofdminister baron de Broque-
ville, een allerbesten indruk zal ma-
ken op het onderwijzend personeel
der gemeentelijke, aangenomen en
aanneembare scholen.

Het ontwerp houdt rekening met
schier al de grieven welke door het
onderwijzend personeel uitgebracht
werden tegen het ontwerp-Schollaert.
Het laat den schoolhoofden, waar
veel onderwijzers niet al te geest-
driftig jegens gestemd waren.

Het doet den naam hoofd- en hulp-
onderwijzers verdwijnen : allen onder-
wijzers !

Het kent alle onderwijzers, wier
aanvaagswede 1200 fr. bedraagt,
een vergoeding toe voor verblijfskos-
ten : zoodat de aanvaagswede feitel-
lijk wezen zal : 1350 fr., 1400 fr.,
1500 fr. of 1600 fr., volgens de be-
langrijkheid der plaats waar de on-
derwijzer zijn ambt uitoefent.

Voor de schoolhoofden en de ge-
huwde onderwijzers verdubbelt de
vergoeding : 300, 400, 600 of 800 fr.,
of een woning.

Alle twee jaar slaat de onderwijzer
100 fr. op, en zo gebeuren er 15 ver-
hoogingen. Al de moeilijkheden die
vroeger oprezen voor het doen tellen
van al de dienstjaren, verdwijnen
kort en zacht.

Heeft hij zich toegelegd op specia-
le vakken, en heeft hij er diploma's
in verworven een soort strepen van
bekwaamheid, dan trekt hij voor
ieder diploma een buitengewone
vergoeding.

De besturen der aanneembare scho-
len zijn gehouden het wettelijk loon-
tarief toe te passen, willen zij onder-
steuning genieten, op al de leden van
hun **WERELDLIJK** personeel.

Voor de onderwijzers is de

III

OP HET KASTEEL

Terwijl de beschiedene woning van de kant-
werk ter een weinig gekuld ademde, had een
aangripend tafereel plaats in het kasteel Céri-
solles.

Lenore lag geknield voor een stoel, waarop
een juweelstap stond. In dat juweelstap
stond een doosje van wit satijn, open en ledig.
Zij had dus niet getrouwd en geen hallu-
cinations gehad, toen ze door de helderheid van
het Groene IJus-spionneel, de diamant was
gestolen en haar vader was de dief, was een
aanvoerder van een troep bandieten.

Lenore kon die vreeselijke stonde niet ver-
dragen. Met een snijdenden gis was zij neer-
stort en toen Manon ver-trikt de kamer
binnenredde, vond zij haar meesters bus-
weltsop op den grond liggen.

Het heele huis was deels in rep en roer en
de wachtpoging schiet ontzind onmiddellijk
om den doestor.

De bezwijming duorde gerainn tijd, maar
eindelijk kwam Lenore weer tot 't van terug,
lijdend en zeer onder den indruk van belegen
zij gezen had, echter nog bedrukt haar elg-
tenge toe spanen en, nu te vertellen van het
vreeselijke, dat het Groene IJus-vertelgde.

Geheilig kwam er een gebelruis, die de
sommere gedachten van het jonge vrouweke
andere wending gaf. Den volgende dag werd
het ochtjaar Cérisolles en het meisje geboren
en de vroege een kind te brengen, deed de
herinnering aan het ondringige vooaouip op
den achtergrond dringen.

Het geheim bleef in het geheugen van Lenore
achter als een kwade droom en toen Manon
van den marstus de Yillandry en alle ver-
lijkt schrijft uit. Hierop ontvingen de
toen vroeg Lenore dat zij 't heb het sta-
behoor was geveerd van een onbegrijp-
baar.

loonstandaard aldus opegevat : 1100
frank jaarwedden ; van 150 tot 400 fr.
verblijfskosten ; tien drijaarlijkse
verhoogingen van 100 fr.

! Blijft levens verstaan dat de ge-
meenten den wettelijken tarief mog-
gen overschrijden.

NATIONALE BOND der Jonge Katholieke Wachten van België.

Op 27, 28 en 29 April aanstaande,
zal de Nationale Bond der Jonge Katho-
lieke Wachten van België te Luik zijne
jaarlijkse vergadering houden.

Te dezer gelegenheid zullen er, ge-
durnde deze drie dagen, groote
feestelijkheden plaats hebben. Al de
Katholieke Jonge Wachten van het
land worden dus uitgenoodigd aan
deze belangrijke vergaderingen deel
te nemen.

Het is inderdaad noodig, op het
ogeblik dat een zoo hevigte strijd
legen de godsdienst gevoerd wordt,
te toonen hoezeer de belgische Katho-
lieke leugd vol geestdrift is voor
den strijd en gereed tot alle opoffe-
ringen voor het verdedigen van hare
denkwijzen.

Een uitgebreid programma der
vergaderingen en feesten zal binnen
kort verschijnen.

Voor alle inlichtingen schrijve
men aan M. Louis Chalant, Jean-
d'Outre-Meusestraat, 67, Luik, Secre-
taris van den Bond der Jonge Katho-
lieke Wachten van België.

Liberaal vrijheidsliefde.

Ge trokken uit de *Flandre libérale* van 1905 :
— De dag dat op dewelken wij zullen afrekenen
— die dag is met ver — zal het pastoor's gepuis
— de godsdienst er bij, geweldig van zijne
plimpen verheven : Maar zij hebben 't niet zo
gewild : Niet strafloos teisterden om de papen
jaren lang (Die goede « Flandre libérale » zegt,
techt niet hoe, waar of wanneer de papen haar
teisterden.)

— De grijze De Geyter, wien men denigereken
geleiden, den dag zijner bevestiging, een onge-
wone blide bracht, vertoefde in zijn gezand-
den vurigen wens, die nu al meer en meer
alhartent vervult. — Van 't ongeluif der
papen verlos ons vaderland.

— Wat zeg' u daarvan, *Kiezers* ! En in tijd van
kiezing konnen de liberale kiesdravers u zeggen
dat zij niet tegen den godsdienst zijn ! Elchege
huibelaars, lufe liegenars zijn het ! *Kiezers*,
last u toech niet bedriegen !

Wat het katholiek bestuur deed voor den werkmán.

De *Gentische Vooruit* zelf schreef :
— De wetten ten voordele van den werkmán
zijn het werk van het **KATHOLIEK** bestuur.
— M. Hollevoet, de onbegrensde overledene liberale
bur, meester van Molenbeek, zegde : « Onze
wetten ten voordele van de erkende klas-
volmaakter dan in welk land, stellen onder dat
punt België op den eersten rang der Euro-
peesche landen. »

Inderdaad, de katholieken stonden de vel-
gende wetten, bijna altijd ondanks de liberalen
en socialisten.

— De wet op de werkmánwoningen : 20
miljoen.

— Af-halling van persoonlijke belastingen
op elk werkmánshuis, met een verlies voor den
Staat van 2 miljoen.

— Vergoeding van miestons 20 frank per
maat aan de soldaten, ondanks de liberalen
en socialisten.

Manon, de oude vertrouwde van Cérisolles,
kon niet verdragen worden, maar Lenore dacht
met ongerscheid aan de jonge knaap, die
haar door haar vader was aangevoerd. Zeer
waarschijnlijk stond dat meisje in betrekking
met de bandieten, die in het Groene IJus
samenkwamen.

Het slim besluit Lenore de gangen van het
kamenariet zoo goed mogelijk na te gaan en
haar niets te laten merken van de vrees, die ze
koesterde voor haar vader.

— Lenore, zegde het jonge vrouweke in zich-
zelf, het is mijn nak gewoonten hebbe ik een
en ik zal zoo naar mijn beste krachten over u
waken.

Dergelijke gedachten bestormden de jonge
meeder wanneer haar kindje sloop, doch nau-
welgits was de kleine ontwaakt of Lenore
vergaf door haar meedrievige de nate-dagen,
waaraan zij de h.

Er was nog een vras in huis, die de vroege-
delde van het eest van de nieuwe busweltsop
noote. Het was Manon, die kleine wiesje, die
bedje van de kleine merkende en het dan
allerlei lieve woordes toedus-terde, zooals ze
eerst jaar geleden Lenore en Pierre had
gedaan.

Lenore vergaf dus door haar geluk, dat zij
met haar onbegrip en Manon in het heb 't van
de kleine midt smachten, bijna de grax-vrij-
dingen, die zij had waargenomen.

— Er was nog een vras in huis, die de vroege-
delde van het eest van de nieuwe busweltsop
noote. Het was Manon, die kleine wiesje, die
bedje van de kleine merkende en het dan
allerlei lieve woordes toedus-terde, zooals ze
eerst jaar geleden Lenore en Pierre had
gedaan.

— Inrichting van werkmán-truinen : verlies
9 miljoen.

— Gift van een miljoen aan de mutualiteits-
— De wet op de zombagrul, enz. enz.

— De liberalen en socialisten stonden tegen al
die wetten.

Werklieden, vergeet het niet : Gedenk uw
weldoeners, ter gepaste ure, in de kiezingen
van 2 Juni aanstaande.

Waar is het ! Zeker waar ?

M. Dumont-Wilden, een liberale gezetschrijver
van Brussel, die zijne liberale vrienden goed
kent en weet wat hij zegt, schreef over eenigen
tijd in de *Revue Bleue* van Parijs :
— Nooit heeft het klein volk van stad of
landje bij de liberalen den zaderlijken en stand
zeigende stem gevonden, dien de katholieken
heni behouden. »

Het is waar, M. Dumont, de liberalen laten de
mensch en loopen ; zij geven er maar op als 't
kiezing is en als zij meester zijn om ze te
duivelen.

In zijn artikel maakt M. Dumont oek melding
van de oete hare verenigingen van allen aard,
door de katholieken gesicht, ten voordele van
werkmán, hoer en kleinen burger.

D. liberale schrijver besluit zijn artikel als
volgt :
« Ziedaar het lijtkijk reservekorps, de innige
kracht der katholieke partij. Ziedaar de kern
van hare kiezers. Wat vermogen op de me-
schen, door zulke kiezers aan eene partij
verbonden, eeuwig roedvoeringen over de wel-
dads van het onderwijs, die onverschikbaar
van 't geloof en de wetenschap, de gevaren van
de *kerkelijke* regering ? »

Goed gesproken, M. Dumont ! Waar is het
weest u niet, zeg u waar !

« Oek zullen de kiezers de liberalen, die nooit
iets gedaan hebben voor werkmán, burger of
boer, wandelen zenden den 2 Juni aanstaande.

De liberale partij.

Wat een socialist, De *Broekers*, zegde van de
liberale partij, in de *Peuple* van 9 december
1910 :
— « Erbarmlighe machteloosheid zener partij,
die tegenover de hoofdzakelijkste vraagstukken,
nog onover de houding kent. De machteloo-
sheid eener verplet in partij, zonder toekomst,
zonder levenskracht, zijelloze romp, die men
niet behoeven moet aan de tevensvulle werkli-
denpartij. »

Het doet een socialist die de liberale partij
goed kent ! Wie zou nog voor zo iets willen
stemmen : EES ZIJELLOZE ROMP ZONDER TOE-
KOMST, ZONDER LEVENSKRACHT ! Kiezers, stem
voor de katholieke partij, de levende, spring
levende partij, die partij van God en Kerk,
eewig en overgekankelijk ! de weldoener van
armen en rijken, van boeren en werklieden !
van klein en groot !

Lieve de katholieke parij !
Weg met de zellooze romp, de machtelooze
liberale partij !

*Mijnheer de Hoofdsteller van den
POSTRIJDER.*

Voor eenen keer wil mij eene opmerking
maakt, zal ik u wel antwoorden ; maar niet te
dikwijls herbeginnen, hoor ! want een oud
militaire is kort van stof, Jan verdreke.

Gij zijt nu nieuwsgierig mij te vragen waarom
ik Jan Tamboer zegde ? Wel, ik heb aan mijn
Cato gevraagd : (want Cato dat is de andere
heft van mijn huishouden) of ik u moest ant-
woorden en zij zegde mij, de brave dief, ja, als
zij u ganne hebben dan zeg het hem maar
rechtuit.

— En ziehier :
't is lang geleden, ben ik onder den troep
geweest en mijnen tijd uitgaf onduldig, zulle,
ik was zelfs tamboer geworden ! 't Jan ben ik
alijd geweest dus Jan Tamboer ; vraagt er
maar, in de Societie der oud-militairen, zij
hebben hem zeker allen gekend, JAN TAMBOER.

« loopen put ! Ge zult nog op strooi slapen, als
het zoo doorgaat ! »

Romain had niet geleiderd en nu was de
toestand haerlijck geworden.

Van zijn vroeger groot fortuin was hem niets
meer overgebleven dan zijn recht op de helft
van het aartsverdielk kasteel en dat bezit was
al zwaar met hypotheekschuldbelast.

De notaris weigerde verder een cent te geven
op de bezitting en Romain wist geen raad meer
hoe hij aan het geld moest komen, zoo noodig
om sommige aangegeven verbintenissen na te
komen.

Nu, 't oude liefde jong :
« Drij schoon tamboers die kwamen uit het
| Oosten,
« Drij schoon tamboers die kwamen uit het
| Oosten,
« Weerom !
« Bromm !
« En ik geef er niet om !
« Die kwamen uit het Oosten weerom ! »

En van die drij schoon tamboers, was ik er
eene, dat zegde iedereen... en dat was mijn
engeluk, want roffelen en tamboer blijven was
mijn roep, dat voelde ik, maar als ik dan met
Kermis bij Pa en Mam om eene kwam, in
gramme teme natuurlijk, en mijn eerste snorf-
feldand zoo slerijck puntje opztreken, dan
begon ons Latoke mit de « trouw » der 't
zette-gelacht te krijgen als ik : ja, zegde zij,
« hij is eene van de drij. »

En ik geef er niet om !
« Brom ! Brom !
« En ik geef er niet om ! »

En toch gal zij er om ; want als ik voor hare
dear door paradeerde ; of wel eens binnen
wipde om er een bobijnje ; te pakken, dan
werden hare wangen nog rooder als den vuur-
roede pomps van mijnen blinkende schako.

En ik vroeg « Latoke, zoudt gij niet verveerd
zijn van eenen tamboer ? » want zie, die oude
gewoonte van de sofflan zoo kunnen terug
komen, maar gelooft mij, Latoke, zoo ik heb
te tamboeren, 't zou mij liefde zijn, al
houere liefde ! Latoke ! Liefde is niet alleen
blind, maar ook hardhoorig, hardgevoelig en
zoo komt het, dat mijne (no) Cato, mij steeds
Jan Tamboer noemde : en mij nu ook dat de
oude gewoonte van roffelen verleden is geraakt,
de permissie gegeven heeft « Jan Tamboer » te
teekenen, en u het te zeggen.

Onder ons gezegd mijn Cato is er fier op, dat
in de militaire school zoo geleerd hun ge-
weld en u het ook in de gaet machschrijven
in 't vaansch, in 't ranch, gelijk gij verkiest.

A propos : als ik ook onder troep was, heb
ik al dikwijls in het kamp van lieverloof gelegen,
't luik, 3 lottalen, 2 compagnie.

« Erre... ik weet er nog van als ik er aan
denk ! Wat 't nou, wat 't hante als wij hier of
door eenige verloren geleide eieren vonden,
staken wij 't twee minuten in 't zand, en ze
waren zoo hard gekookt als eenen steen. Ik
het mij niet, maar een minnut, want ik heb
nog al van 't schten. Als 't nu na den noea wat
opgeklad was, stopte ik eene ferme pijp,
« appeltierre », en met de handen achter den
rug ging ik een wandelingke doen, en zoo
wandelde ik op zekeren dag tot aan spikel-
spade : dat kent ieder oud militaire, hein ! »

't is maar om te zeggen ; maar daar kwam
ik een keupelke hoerken tegen, met twee
konden aan de koud.

Hemelghe liet ! riep ik, noemt gij dat hier
koeien ? als de beestjes hune voeten herzetten-
den, dan wazegde het heele dien, en men
hoorde, 't is waarachtig waar, hune ribben
in hune ribbenkast tegen een klutten ; maar
wat mij mijn buik deed vasthouden, die
beestjes droegen eenen grooten groenen bril op
de snuit !

« Maar vaderke, zegde ik, wat is dat toch ? en
ik weet op den bril.

Het mijnsor de soldaat, men ziet wat het gij
uit 't Hespengouw komt, maar hier moeten wij
zoo maar haspelen gelijk wij kunnen

Mijne koeien wilden maar niet grazen, de bei-
te teech ook zo schraal, en geel en dor : maar
als mijn koeien nu door dezen grooten bril
kijken, dan meenen zij dat de heele heil, schoon
groen malsch gras is, en niet ze nu eens hun
leefde dien.

« Oet ! oet ! mijn buik ! mijn buik ! Nooit terug
kies ik die vier groote oogen die mij zoo erbar-
melijk aankijken, nooit kan ik het vergeten. »

Nu, verleden jaar, ging ik nog eens naar het
kamp om de manuevers nog eens te zien, want
de militaire is er nog niet uit ; en of het zoo
treffen wilde, daar kwam ik ons hoerken weer
tegen !

« Ha ! wat vrandering ! 't Manneken zag er
heel opgemerkt uit, en in plaats van twee
geuren die hij vertijck koeien noemde, dreef
hij vier schoone, malsche sachtveerdige koeien
voor zich heen.

« Vaderke, zegde gij mijne vrandering.
« Ha, mijnheer de soldaat, ik herken u ook
nog ; kom nu maar eens met mij mee, naar
mijn winnings-kamp, daar stoep gij eene pijp van
mijnen besten baantabak AB, en dan krugt gij

noeg eene goede pint bruinen op den hoop toe ;
want zie, nu zit u nu vroeren hier meer
koeien hebben geen geroen, hier meer
zigt zij moeten den grooten vasten niet meer in
october beginnen, want zelfs in den winter
hebben wij nog korenmijten langs 't huis staan,
en mijn Anemie komt alle weken met een
schoon summek van de botermijn van Hasselt
terug, kortom, als 't zoo voortgaet, vliegen ons
de pottrijen nog gebraden in den mond ! »

En dat hebben wij ledanken aan onze boeren-
kiden ! ja, vroer, aan zenen Boerenbond !
« En nu : leve onze pastoor ! en onze kaplaan !
Leve ons katholieke volks-vertegenwoordigers !
Leve ons katholieke ministerie, want die hebben
den Boerenbond oprictht, die hebben hem
ondersteunt, die hebben hem beschermd, die
hebben ons op trek gehouden.

Nu mogen de liberalen en de socialisten
lachen en den gek houden met de papen ; ik leg
mijn hand maar eens op mijne beurs, en dan
weet ik wie onze ware vrienden zijn ; kom pak
er nog maar eenje ! 't kan er van af ! »

« Ho, ho ! manneke, zegde ik, gij zijt ook eene
paap ; gij zijt ook een pastoorstaarm ; maar bij
mijn eugen zelden dacht ik, dat manneke heeft
het mischen noch zoo ver niet mis ; 't is nog
zoo hot niet.

Zouden wij, Hespengouwers, ons soms door
liberalen en socialisten priet-priet en gezouten
met laten bedodden ? »

« Salut en de kost, tot op 'nen anderen keer.
« JAN TAMBOER. »

BUITENLAND.

Frankrijk
**EENE 87JAARIGE VROUW VRAAGT DE RECHTS-
DING.** — Eene 87jarige vrouw, wonende in eene
gemeente der omstreken, vragt de ontscheiding
tegen haar man, die 33 jaar oud is. Zij
steunt zich op bevolgingslijst. De getuigen zijn
onderhoord geworden.

VRIJESLEKKE AUTOMOBIELEN. — Gister-
ren, dichtbij de vallei van Sollo, in het bosch
van Fontainebleau, kandelde een auto, gevoerd
door den heer Lemarchand, van Puteau, gansch
om. In het rijtuig waren 7 personen gezeten,
vier mannen en drie dames. Mevr. Janvier,
modiste te Parijs, wonende place du Combat,
werd gekneld en het lichaam half verkoold.

De zes andere inzittenden werden gewond,
waarvan vier ernstig. Zij werden naar het
gashuis van Fontainebleau overgebracht.

GRUWELIJK MOORD. — Gisteren morgend,
om 6 ure, werd er te Bobigny eene afgrijselijke
misdaad ontdekt.

Op een vagen grond, in eene diepte, vond
men het lijk van Laurent Barnhard, in 1885 te
Colmar geboren, te Parijs woonachtig en wiens
hoofd met een zwaren arduinsteen stukgeslagen
verrijpeld was.

Lijk het onderzoek bleek aldaar dat de vermo-
delijke persoon is, die reeds zoodat alle
strekken bevolginglijst, en als